

Sevgiliye Mektup

– Sada · 10 Ocak 2021

Neydi seninle yaşadıklarım bilmiyorum. Ama asla bir peri masalı değildi. Başladığımız günden beri bir kalp acısı var bende. Evet evet bildiğin acı. hani bir yerimiz kesilir ya da yanar acır ya aynen öyle bir acı. Sızı şeklinde değil. Kalbin acıdığını bilmezdim. Acı çekmek için fiziki bir tehditle karşılaşmak gerektiğini düşünürdüm. Ne kadar cahilmişim meğerse en şiddetli acı buymuş öğrendim. Seninle karşılaştığımızda kalbim bomboştu. sevgiye ihtiyacım vardı. Başımı koyabileceğim bir omuz olsun istiyordum. Baktım senin bana ilgin var hoşuma gitti. yakışıklı erkeksin. Belli kültürlüydün. Kitap okuyordun, sanatla ilgileniyordun. Bir erkekte başka ne arayabilirdim ki değil mi?

Sonra seni tanımaya başladım yavaş yavaş. İçindeki seni görmeye. Acılıydın sen. Aman Allah'ım hem de ne acı. Bu acı senin kadınlardan nefret etmeni sağlamıştı. Nefret doluydun öfkeliydin acımasızdın kadınlara karşı. Bunları bana anlatırken korkuyordum. Ama biliyor musun sen ne kadar öfkeli gergin acımasız olsan da ben sadec senin acını görüyordum sen de.

Seni iyileştirmek istiyordum, bütün kadınların aynı olmadığını anlatmak. Aslında insanlar iyidir kadın ya da erkek fark etmez. Kötülük kişiseldir. bunları anlatmak istiyordum sana.

Sonra bildiğin gibi öfkelenmiş kadının hıncını benden çıkarmaya başladın. Sana söylediğim her şeyin altında farklı bir anlam aramaya başladın. Artık ne zaman bana kızacağını bilmiyordum. İşin kötüsü ben artık seni sevmeye başlamıştım. Senden uzaklaşmıyordum. Zaten kırgınlıkların da uzun süreli değildi. Bir süre sonra hiçbir şey olmamış gibi davranıyordun. Ama ben duygusal bir insanım biliyorsun kırgınlıklarım o kadar kolay geçmiyor ki. hemen hiçbir şey olmamış gibi davranamıyorum. gönlümün alınmasını güzel bir söz söylenmesini bekliyorum Bu seni tekrar ve daha fazla öfkelen diriyordu. Bunun sonucunda da biliyorsun sürekli gerginlik yaşıyorduk.

Öyle ya da böyle seninle bir şekilde devam ediyorduk. ben seni sevdiğim için vazgeçemiyordum. Sen ama sen.. Bilmiyorum sahi sen neden benden vazgeçmiyordun. Beni sevmediğin o kadar ortadaydı ki... Senden şüphelenmeye başladım. Başkası vardı hayatında. Evde bulduğum bir kadın elinden şiir. Telefonunun benden uzaklarda bırakılması. telefonun yanından geçerken aynı kadının seni aradığını görmem ama senin benim yanımda o telefona cevap vermemen. sonra birden bire hafta sonları beni engellemelerin bunun nedeninin de telefonunun bozulması olduğunu söylemen. Biliyorsun başka bir numaradan seni aradım ve telefonun gayet güzel çalışıyordu. Bunlar mı benim kafamda uydurduğumun göstergesi.

Bunların hepsini sana söyledim biliyorsun. Üstelik ilişkimizin en başında senden istediğim tek şey beni aldatmamandı. Başkası olduğu an bana söyle ben giderim dedim sana. sakın aldatıp beni küçük düşürme dedim. Başka bir şey istedim mi senden. Benim bu ilişkideki tek beklentim biraz ilgi biraz sevgi ve dürüstlüktü. Sen de bunu o kadar iyi biliyorsun ki. Çünkü beni çok iyi tanıyorsun.

Asıl ben neye takıldım biliyor musun? Neden benden hala vazgeçmiyorsun ve beni arıyorsun. Bu yara artık kapansa olmaz mı? Nolar üstüme gelme artık bitsin bu acı....